Ч. 108 (14.006). Львів, середа 24. квітня 1935. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічне 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Українських учених далі нищать.

В ч. 74 київських „Вістей“ читаємо в статті „На сесії Української Академії Наук“ таке: „Сесія також затвердила пропозицію акад. Залкіна про виключення з дійсних членів УАН акад. Перетца, нині засудженого за антирадянську діяльність“ (Вісті, ст. 2)

Відомо, що акад. Перетц чоловік дуже обережний, кабінетний учений, що ніякою політикою не займався, отож його засуд можемо пояснити тільки черговим ударом по українству. Акад. Перетц потерпів очевидно тільки за свої українознавчі праці.

V. Науковий зїзд українських лікарів і природників.

В днях 20—22 квітня ц. р. відбувся V. науковий зїзд українських лікарів і природників. Одночасно Українське Лікарське Товариство обходило 25-літній ювилей свого істнування. Зїзд попередило жалібним богослуженням в Успенській церкві за померших лікарів, членів У. Л. Т. Богослуження і панахиду відправив кап. о. *Дамян Лопатинський*.

В суботу пополудні в год. 3-ій відбулася ювилейна академія в салі Музичного Інституту ім. Лисенка з нагоди 25-ліття У. Л. Т., на яку наспіло багато привітів з краю і зза кордону. Крім привітів зза кордону з Праги приїхала делеґація від Спілки Українських Лікарів у ЧСР пані д-р Шипер-Ковалкова, д-р Добриловський та д-р Бучинський.

У неділю 21. квітня ц. р. почались у салях НТШ Н. Т. ім. Шевченка при вул. Чарнецького ч. 24. наради секції лікарів і природників і тревали аж до понеділка 22. квітня ц. р. У понеділок в полудне відбулося спільне засідання обох секцій, на якім принято цілу низку резолюцій і опісля зїзд закрив проф. В. Левицький в год. 13-ій пополудні. У зїзді взяло участь около 160 лікарів і природників, а враз з гістьми около 200 осіб.

У міжчасі відбувся в суботу вечором чайний вечір, а в неділю вечором спільний комерс у салях „Бесіди“ при вул. Руговського ч. 22. Між членами і гістьми панував щирий і сердечний настрій.

Подрібний звіт з нарад обох секцій зїзду подамо в найближчому часі. Слід тільки підкреслити, що виголошені реферати і дискусія стояли на дуже високому рівні.

Філія Земельного Банку у Станиславові.

З днем 1. травня ц. р. відчиняє Зем. Банк Іпотечний зі Львова на місце дотеперішньої своєї аґенції у Станиславові філію. Про неї управа банку старалася в мін. скарбу вже кілька літ, та ці заходи скінчилися успішно щойно недавно. Філія Зем. Банку у Станиславові — це не тільки поважний здобуток для самого банку, але і для станиславівського громадянства, яке зможе полагоджувати від тепер всі банкові інтереси у своїй установі, тим більше, що дотеперішня аґенція була обмежена до виключно касової діяльности. Новій станиці бажаємо якнайкращого розквіту.

Переговори між Францією і СССР перервані.

Франція проти допомоги на випадок війни з Японією.

МОСКВА, ПАТ. До Москви вернувся з Женеви ком. Літвінов. ТАСС повідомляє: Розмови між мін. Лявалем і ком. Літвіновим перервано на деякий час. Літвінова візвали до Москви, щоб склав звіт зі засідання Ради Ліги Націй.

ПАРИЖ, ПАТ. Вістки про трудноші в зредаґуванні тексту большевицько-французького договору викликали у Парижі велике враження. Загально сподівались у суботу приїзду Літвінова до Парижа. В суботу аґенція Авас повідомила, що підписання договору на деякий час відложено тому, що Літвінов мусів виїхати до Москви. Тому, що Ляваль виїхав на свята, — каже комунікат зі суботи — годі передбачити чи ще цього тижня йтимуть далі переговори у справі пакту.

„Ль' Евр“ запевняє, що несподівані трудноші висунули клявзулі протоколу про виконання договору. Йшло про те, чи обі держави повинні почати акцію перед рішенням Ради Ліґи Націй чи щойно по нарадах і після рішення. „Ліберте“ пише, що між Лявалем і Потьомкіном виринули розбіжности щодо політичних відносин між обома державами і щодо негайного виконання клявзулі про взаємну допомогу. „Ліберте“ додає, що в останніх часах відкрили комуністичну пропаґанду між французькими вояками на східних кордонах. Кажуть, що Франція зголосила демарш до большевицького уряду. Задержання вояків в армії довело до заворушень між вояками. „Ля Прес“ запевняє, що французький уряд не хотів зобовязатись супроти СССР до негайної військової допомоги на випадок війни на Далекому Сході.

МОСКВА, 23. 4. ПАТ. Ціла преса помістила на перших сторінках комунікати Аваса і Тасса про перервання французько-большевицьких переговорів без якихнебудь коментарів. Парижський кореспондент Тасса підкреслює, що з Парижі не вважають переговорів зірваними. Большевицька преса поміщує голоси французької преси, яка закидає мін. Лявалеві загаяння, нерішучість і нельояльність.

Велитенські маневри у Злучених Державах.

ЛЬОНДОН, 23. 4. ПАТ. Зі Сан Франціско повідомляють, що на західнім побережі Злучених Держав сконцентровано 160 воєнних кораблів, 400 літаків і 45.000 старшин та вояків тому, що 1. травня відбудуться маневри флоти. 271 літаків находиться на 4 авіоматках. Крім того кожний крузляк має розвідчі літаки. Решта літаків розміщена на островах, між ними є 100 великих бомбовозів. Здогадуються, що маневри почнуться коло Алеутських островів і закінчаться коло Гавайських островів.

Ґр. Берхтольд обвинувачує Німеччину.

ВІДЕНЬ, 23. IV. ПАТ. „Зон унд Монтаґсцайт“ помістила інтервю з ґр. Берхтольдом. Він обкидає обвинувачення, мовби вину за викликання війни поносить Австрія та стверджує, що Німеччина відіграла рішаючу ролю в постанові австро-угорського уряду виповісти війну Сербії.

Плянують збройний напад на парлямент.

Соціялістичний щоденник „Попюлер“ пише, що напівмілітарні праві організації плянують збройний напад на французький парлямент. Про цілу справу повідомлений один з членів дирекції Французького Банку. „Попюлер“ домагається, щоби влада розвязала негайно всі напів військові фашистівські організації поки ще не запізно.

П р и с и л а й т е п е р е д п л а т у!

Буря у бельґійській склянці.

Про „зраду“ Бельґії золотому бльокові та зрадливу союзницю Францію.

Брюсель, у квітні 1935.

У попередній нашій кореспонденції (гл. вчорашнє „Діло“, стаття п. н. „Бельґійський націоналізм“ — прим. Ред.) писали ми про цікаві національні відносини у Бельґії, про національний рух фламандців і панбельґійський націоналізм, — сьогодні хочемо згадати про події господарсько-політичної натури, які відбилися голосним відгуком у всій закордонній пресі. Гадаємо, що цікаво згадувати про ті події не тільки з чисто інформаційного обовязку, для пояснення, які були причини недавньої гострої урядової кризи, закінченої створенням кабінету, в якому засіли поруч себе і соціялісти і католики — а ще й тому, бо ті останні події в маленькій країні Бельґії кидають яскраве світло на хижацький чужинецький капіталізм, що не рахується з ніякими мотивами „братньої приязни“. В даному випадку маємо на увазі французький капіталізм, відомий зрештою зі своїх егоїстичних подвигів і на терені союзницької Польщі.

Над Бельґією перейшла буря, що струснула її валютою. Не вдаючись у причини гострої господарської кризи (подібні, зрештою, як у цілому світі), зазначимо, що ще в останній хвилині бельґійський міністер фінансів Тені старався шукати помочі і рятунку у найближчої сусідки і союзниці — Франції. Але у Парижі стрінула його повна невдача. Після повороту відтіль на брюсельській біржі запанував заколот. Всі передчували, що гряде щось нове, одпак докладно ніхто нічого не знав. Перша Анґлія заасекурувалась підвищуючи на 20 проц. мито на бельґійську сталь. Рівночасно соціялістична партія повела інтенсивну акцію проти тодішнього уряду, що в її словнику називався „урядом банкирів“. Кріза кабінету була неминуча. Заграничні капітали у виді золота чи девіз почали панічно покидати бельґійські банки, через що „Національний Банк“ мав великі втрати в кількох днях. Експорт золота, спершу малий, став опісля чимраз більший, а зарівно спекуляція на знижку бельґи*) прийняла непередбачені розміри. Запас золота зменшився настільки, що уряд мусів ужити безпосередніх засобів проти спекулятивних маневрів, впроваджуючи контролю валютових вимін.

На цьому тлі зродилася димісія уряду і повстання нового з Ван Зеляндом на чолі. В його руки зложено економічну долю Бельґії, точні-

*) Бельґа, монетарна бельґійська одиниця, що складається з 5-ти франків.

ще кажучи всіх бельгійців, які мали свої гроші по банках. Хтож це? Це головно мало заможні люди і т. зв. середняки, бо всі інші, тобто капіталісти і великі торговці тримали всі свої капітали в чужинецьких банках.

26. березня Ван Зеланд дістав від парламенту дозвіл знизити вартість бельга до 28 прц., себто перевести в життя **інфляцію**.

В теорії інфляція значить: пустити в обіг більшу скількість паперових монет, ніж її треба, і без рівновартного покриття в золоті чи девізах; в практиці інфляція іде на користь довжникам у некорисць вірителям, бо довги лишаються ті самі, а вартість монети паде. Без сумніву інфляція має свої добрі сторони. З загальних явищ інфляції бачимо, що ціни на краєві продукти залишаються ті самі, коли вже на заграничні йдуть вгору. Значить, інфляція відкриває можливість більшого розвитку для національного промислу, а також улекшує йому експорт. В міру збільшення продукції експорту підвищується робітнича платня та зменшуються ряди безробітних.

Однак сусідні краї бережуться. Напр. Англія: після проголошення інфляції підвищила негайно мито на бельгійську сталь до 50 прц. супроти давнього мита, щоби в той спосіб перешкодити конкуренції бельгійського сталевого промислу на англійському ринку.

Франція, безпосередній сусід і приятель Бельгії, після зниження вартости бельги урядом вислала свого міністра торговлі Маршандо до Брюселі, щоби наладнати торговельні звязки між обома краями, іншими словами: щоб забезпечити французький промисл перед небезпекою бельгійського імпорту.

Ще один примір: всупереч істнуючій умові між Бельгією і Францією з 1924 р., в якій кажеться, що „робітники імігранти завсіди матимуть ту саму денну заплату, що й французькі громадяни... і т. д.", одна велика французька фірма вже тепер знизила платні бельгійським робітникам на 25 прц.

Взагалі публична опінія висловлюється недвозначно, що не лише через хвилеву паніку золото почало відпливати з Національного Банку, а головно наслідком довгих, впертих і штудерних маневрів побратима (Франції). І щораз голосніше чути у Бельгії голоси, що вся бельгійська грошева кріза — це „заслуга" Франції.

Один автор статті в „Трибуні Націй" є думки, що „через девальвацію Бельгія придбала внутрішній спокій і скріплення своєї сили, яка є багато більша від величини краю". Це правда, бо вже тепер видно у Бельгії поворот до давніх спокійних відносин.

Національний Банк дістає щораз більше золота зза кордону; його вартість вже переходить 420.000 франків. Відплив грошей припинився, вірителі не натискають на банки за зворот грошей і відносини щораз більше наладнуються.

Але коли перший неспокій минувся, уряд постановив пошукати винуватців цілої тої бурі атаки на бельгійську валюту. Тому міністер справедливости за згодою парламенту розпочав слідство. Річ іде не так про те, щоби виловити людей, які робили спекуляції з бельг. франком, як про те, щоби виявити кулїси грошевої спекуляції. Дальше, є плян вивести на денне світло всіх тих, що працювали посередньо у некорисць держави через поміщування в журналах статтей чи видавання брошур, які причинилися до захитання валюти.

Однак парламент не передбачив ніяких санкцій, його завдання це тільки прояснити стан річей. Витягти правні наслідки це вже справа премієра Ван Зеланда. Це справа його вмілости, хисту та щастя — вивести остаточно бельгійський корабель на спокійні хвилі державного життя.

М-р Б. Казимира.

Підготова дитячих садків.

Дитячі садки — це в нас нові суспільно-виховні станиці. В інших народів та в інших краях вони повинні виключно виховну ролю. В наших питомих умовинах — вони мають більше характер суспільної установи. В нашому народі переважає селянська верства, що в деяких частинах року занята від підростків почавши, рільництвом, поза домом. Діти полишені без опіки причиняють кожного року своєю неуважою чи дітвацтвом велитенські шкоди національному господарству. Під впливом західних струй у педагогії і під впливом тих зразків, що їх дала Наддніпрянщина, головно за часів Української Народньої Республіки до часу приходу большевиків на Україну, почалися спроби перещіпити цю інституцію на наших землях, головно в Галичині. „Садки" почалися в нас 1929. р. з несмілих спроб у Стрийщині. Там організував їх Кружок РШ. По спопуляризуванні самої ідеї — дитячі садки поширювалися на інші повіти, коли органи влади не противились тому. В 1934. р. вже мала їх Рідна Школа 318. Зразу були ці „садки" зовсім примітивні. Всеж таки своєю виховною сторінкою зацікавились не тільки самі батьки, але й усі, хто з ними якнебудь стрічувся чи то в часі прецікавих дитячих пописів, чи придивляючись ріжниці в поведінці й розвитку дітей із тих садків та таких, що в них не були.

Дарма, що дитячі садки ще мають у нас *суспільницький* характер, у них не можна поминути *виховних* елементів. Не в тому значінні, щоб виплекати громадянина, але, щоби дітям, позбавленим розумної батьківської руки дати основи людяности, щоби в тих дітей розвинути чи скріпити деякі природні нахили й спонуки, або їх приглушити.

Ця обставина викликала потребу творити підготовні курси для „садівничок" (як їх називали на Наддніпрянщині) чи „провідниць" (як їх властиво називають у нас). Треба було дівчатам з ріжною освітньою підготовкою дати хочби тільки найзагальніші відомости про дитячу душу, про її розвиток, про основи гігієни й педагогії. Бож у їх руки складає нарід найдорожчий свій скарб — свою дрібноту.

Зразу були ті курси доволі примітивні. Деякі Кружки РШ обмежувалися навіть до одного тижня, інші розтягали її на два тижні, а то й на місяць. Майже всюди обмежувалися на місцеві випадкові сили. Хіба декуди висилала Рідна Школа свою фахову інструкторку виключно до чисто фахового предмету, себто до методики дитячого садку.

Але ці курси під впливом дійсної потреби щораз більше досконаляться. Минулого року створила була Головна Управа РШ такий курс у Львові. Тривав він 4 тижні. Укладаючи фахову програму, здавалося, що курс уже досконалий. Тимчасом курс виказав, що ще треба в ньому багато дечого доповнити. Цього року відбувся знов такий курс у Львові створений на 6 тижнів.

МИХАЙЛО СТРОВЕРХА.

На Апія Антіка.

Дорогому Галактіонові Чіпці.

Вчувається мені голос моєї коханої матері:

— А йди, Михасю, по свіжу воду до джерела!

Казала мені мати — у жниву спеку серед піль.

І я брав порожній збанок і боровою, як вітер, біг полями в долину до джерела. В бігу ситі колоски жита, то пшениці били об порожній збанок, а він видзвонював дивні та повні тони подільських піль.

І тепер знову прибуваю до Риму з душею, наче з тим порожнім збанком. І в цей збанок зачерпаю: співу неба того римського, того раннього; запаху квітів, таких же синіх, як те небо, на Півночі; ліній староримських фризів, у які стільки віків сонце вливається; доброї — як хлопське вино! — і легкої похилости Киренейської Афродити; сонця що крізь люкерну вливається стрімголовно до Пантеону; один погляд із порогу церкви Арачелі на баню Петра.

І душа поволі сповнюється.

Рим у квітні, коли сонце по молодечому і з запалом заходить по самій середині між банею Мікельанджеля і Монте Маріо, має один тон дуже лагідний та ніжний: по терасах, по бальконах, по мурах, непомітно, як світанок, як тінь у літню спеку, тихо розквітають глицинії. І цей фіолет, це єдиний найніжніший тон у кольориті вічного міста.

За весною, як Аполльо за Дафне спішу за місто — на Апія Антіка. Небо пружиться, витягається у розкоші. По римській кампанії вітерець у переверти йде. Прижмурюють очі горді пінії. Чисто й непорочно виструнюються кипариси — обабіч шляху. Апія Антіка, мов драбина Якова, стелиться, а там — легко знімається і губить в чудовій синяві неба.

Іде, Нестор, Ляльо, Петрусь і я усе дальше від міста поринаємо вузьким шляхом. Розмови пливуть вільно, весело: вкладаються простенько, як нерівні плити на шляху Апії: етруським способом клали їх старі римляни. Де-де порожнечою дихне старовинний гробовець, то фрагмент білого мармору з іншого гробівця забіліє голосно в сонці, то маска засміється з муру, то претендітна мініятюрна плоскорізьба привабить наші очі, то коринтійський Капітель зарисується на синяві неба. На гробниці старого Сенеки ячить білий мармор, до якого жадібно припадає струнка тінь кипарису.

Сонце хилиться до заходу. Засвічує ще вікна в селах на склонах Апенін: палають горячими цятками вікна в Рокка ді Папа, в Кастель Ґандольфо, в Ґротта Феррата, в Тіволі. Гори непомітно вдягають фіолет.

Наше товариство заходить до одної з позаримських тратторій. Беремо горіхи, каштани, біб, хліб і золотистого вина. Сонце заходить, але ми вливаємо до чарок трохи його золотого проміння.

Довкола белліч столиків і всі зайняті. Співи, сміхи, переклики, гамір, рух. Римляни гамірно витають весну.

— А ви гляньте, — каже Петрусь, — ті три молоді пані мають перед собою цілу літру вина!

Довкола палають живі очі римлянок. Русявки і чорнявки творять рухливий образ радісно палкого настрою усієї цієї громади. Чорні очі проймаючо втинаються у ваші очі й ви на хвилину забуваєте, що ви на землі.

Серед столиків зявляється старший уже чоловік. Скидає картуза, кланяється усім. Зпід пелерини видобуває трубку. Всі витають його голосно, з примівками. Чоловік, тепер бачите, що він уже лисий, трубить: позір! І каже:

— Заграю вам, моє панство, пісню що молодістю кипить!

І починає. Мягко, несподівано для вас самих, кожний тон має своє досконале місце.

„Про кохання мені говори, Маріо!"

Дехто починає співати. І на золотих хвилях вина несеться пісня в далі кампанії: усі співають. А втихає жайворонок серед піль: сутінь з кипарисами єднається.

Вечір.

До соковитої синяви неба прилягають високі кипариси.

За тихе плесо неба молодик-місяць серпом зачіпився.

А Петрусь Холодний мене поправляє:

— Мов Зевес нігтем надколупав небо!

Біля молодика зірка. Ввесь час коверзує. Її хоче, за боки береться...

Ніч...

Рим. 7. IV. 1935.

(від 11. березня до 20. квітня 1935. р.). Курс відбувався в будинку Кружка РШ ім. Грінченка, а його керманичем був управитель хлопячої школи ім. Грінченка, д-р Петро Біланюк. Велику поміч у проводі курсу віддав проф. Ярослав Кузьмів. На цьому курсі поширили матеріял деяких предметів, а навіть додали деякі нові предмети. Записалося 72 учасниці, а покінчило 65. Кожного дня рано курсантки приглядалися зразковій виховній системі пань: Яворської, Ганущакової, Кульби й Біґуніяної, а то й пробували своїх власних сил у міських „захоронках“. Пополудні були теоретичні виклади від 3—7 год. вечора. Предмети були такі: релігія (о. сов. Ю. Дзерович); література для дітей дошкільного віку (М. Тарапько); психольоґія дитини (Ярослав Кузьмів); педаґоґіка (д-р П. Біланюк); методика виховання, психольоґія рисунку дитини й економія (М. Козловська); фізичний розвій дитини — руханка фізична й ремісл. роботи (С. Сидорович); спів (Гр. Терлецький); гігієна (д-р Ю. Кордюк, д-р Філяс і д-р Пазрак); законні основи організації (Л. Ясінчук).

В неділю, 21. квітня ц. р. в 10. год. рано відбулося святочне закінчення курсу при участи шкільного референта РШ п. П. Будза і всіх прелеґентів. До зібраних промовив від Головної Управи РШ член її Президії д-р Юліян Кордюк, вказуючи на ті завдання, що стоять у будуччині перед абсольвентками. Виховний бік освітлив перед зібраними управитель курсу д-р Біланюк. Незвичайно симпатично промовила курсантка, Наталія Пендюк, дякуючи Рідній Школі та прелеґентам. „Ми не лякаємося праці — говорила молода садівничка — спробуємо наших молодих сил. Тепер ми пізнали дитину й бачимо в ній будучого громадянина. Ми будемо плекати в наших садках здорові цвіти для прикраси батьківщини“.

По роздачі посвідок мали ще прелеґенти під проводом д-ра Біланюка довшу конференцію, де поділилися своїми заввагами про напрямок, вислід і саму програму курсу. На основі тої дискусії буде могти Головна Управа РШ на будуче уліпшити свої курси.

На всякий випадок для розвитку дитячих садків зробила Рідна Школа великий крок уперед. Використовуючи свої дотеперішні спостереження над тими інституціями, напевно витворить з них ще кращі національно-суспільні осередки, що з природної конечности будуть мусіти взяти на увагу й виховну ділянку та напевно дадуть почин до постійного передшкілля.

Лев Ясінчук.

Невжеж „за українську музичну культуру“?

У 84. і 86. ч. „Діла“ появилася під заг. „За українську музичну культуру“ стаття д-ра В. Витвицького, „як один із голосів у дискусії, викликаний **відповідю** проф. Іляріона Гриневецького на статтю д-ра Н. Нижанківського п. з. „Наші музичні болячки“ (як повідомляла про це редакція „Діла“). Форму тієї статті, де під таким цікавим заголовком шан. автор, відміняючи кільканадцять разів моє назвище, накинувся з лайкою на мене, найкраще поминув би я мовчанкою й лишив осудові шан. читачів, бо маю те глибоке переконання, що невідповідна форма понижує тільки автора, а всяка лайка в дискусії є все доказом браку річевих арґументів. Але й зміст, а саме прилюдні необосновані й необєктивні заміти на мою адресу, що мимоволі насувають мені на думку слова одного критика: „Так інтерпретувати чиїсь думки — це непорозуміння, так їх „натягати“ — це щось більше, як молодечий промах, а подавати таке до прилюдного відома — це сором“, приневолюють мене ще раз забирати голос у тій справі. Знаючи з певного джерела, скільки труду поклали деякі члени „Супром“-у (Союзу українських професійних музик), аби ця стаття появилася, мушу її вважати ексиліяцією частини проводу тої організації й тому вважаю себе звільненим від усякої дискреції в опрокидуванні тих неслушних замітів.

ОДНА УХВАЛА ТА ЇЇ ПРИЛЮДНІСТЬ.

Твердить шан. автор, що насвітлюючи перші кроки членів Супром-у, я так зашкодив молодій організації, як ніхто й ніщо. В чім автор бачить ту мою охоту пошкодити Супром-ові? Які льоґічні причини такої охоти? Які правдиві докази на це? Мабуть найбільшою моєю провиною вважає автор те, що я „насвітлив“ одну справу, про яку каже, що викликала дуже багато непорозумінь, а які хочуть використати люди неприхильно настроєні до Супром-у (яка причина неприхильности тих людей?). Докладніше, це ухвала у справі гонорарів для фахових музик. А тепер питання: „Чи моя вина в тому, що я згадав прилюдно про ту ухвалу, чи в тому, що я признав її **в такій формі** шкідливою для молодої організації?“ Думаю, що члени Супром-у ухвалюючи її, не хотіли робити з того тайни, а й сам голова Союзу порушив її перший на сторінках преси, тож цей заміт відпав би без зайвих доказів. Залишається моя думка про недоцільність і шкідливість **такої ухвали,** а радше її стилізації й інтерпретації.

Дослівно я сказав, що та ухвала „хоч може й незле **подумана,** та „фатально висказана“, а ще гірше хочби самим автором статті (д-ром Н. Нижанківським), як головою Супром-у інтерпретована“. Чи така моя думка про ту ухвалу була злобою чи охотою пошкодити „молодій і цінній організації“, як це іронізує автор? Вважаю, що колиб найшлося в автора бодай трохи обєктивности у розгляді тих моїх думок, то до такого висновку не прийшов би. Та тому, що автор дуже тенденційно й хибно пояснює й цитує мої думки, я мушу навести бодай деякі факти, які в першій моїй статті свідомо промовчав, аби не найшовся хтось такий, що посудив би мене в намірі когось прилюдно понижувати чи шкодити Супром-ові.

ГОНОРАРІ „У ВИЇМКОВИХ ВИПАДКАХ“.

Сумніваюся, аби шан. автор не знав про те, що вже перед заснуванням Супром-у поодинокі музики-фахівці домагалися заплати за фахову працю. Одні видвигали такі вимоги принагідно, інші принципіяльно. Були й такі, що за участь у імпрезах „у звязку з важним для цілого народу ювилеєм чи святом“, у яких сам шан. автор уважає участь музик фахівців **обовязковою** (так пише дослівно в кінцевому розділі статті) жадали заплати. І хоч поодинокі люди чи гурти людей осуджували деякі такі вимоги та видвигали з того приводу ріжні заміти, то адресували їх до поодиноких музик-фахівців, а не до загалу та не подавали їх до прилюдного відома. Чомуж ухвала Супром-у в тій справі стала така голосна та викликала таке обурення? Бо її „фатально“ висловили, а ще гірше інтерпретували.

Пригляньмося ще раз змістові ухвали: (цитую за автором) „Музики, які дають свою фахову працю, повинні — **поза виїмковими випадками** (підкреслення мої) — жадати за неї винагороди“, — але забув ще автор додати — „під загрозою виключення з організації тих, що її не будуть повинуватися“. Чи потрібні в ухвалі аж такі карні „санкції“ на тих, що не потребувалиб, чи не хотілиб заплати? Чи не вистарчилоб ухвалити, що на думку більшости членів Супром-у музикам-фахівцям належиться винагорода за їх фахову працю, а таке чи сяке рішення залежатиме від доброї волі самих музик та від „обставин“? Таж кожному мимоволі насувається думка, що авторами тої ухвали були ті члени Супром-у, які й без неї пальцем не рушили без заплати, а піддаючи її під ухвалу, хотіли змусити й інших поступати так, як вони, та в той спосіб потвердити їх дотеперішню поведінку, що солідаризуються з ними. Хіба ясно, що так стилізована ухвала стала параваном для всіх тих, що ніколи не мали охоти жертвувати своїм знанням для громадянської праці, і звернулась проти тих, що поступали інакше, та ще й наразила їх на зайві, часто незаслужені прикрощі і то не від такого „здеклярованого ворога“ усіх членів Супром-у, як я.

НАСЛІДКИ ОДНОЇ УХВАЛИ.

Можу навести приклади, що виконуючи таку ухвалу деякі члени Супром-у, для яких музика не є „професією“ й які не потребували заплати й мабуть її не жадалиб, наразилися на важкі і прикрі докори своїх товаришів, а дещо чув про те й шан. автор на загальних зборах Муз. Т-ва ім. М. Лисенка у Львові, на яких був особисто. На тих зборах міг він переконатися, що й перед появою моєї статті загал про ту ухвалу знав, як також і про те, як до неї ставився. Про її інтерпретацію голови Супром-у найшов би записки в протоколах „Львівського Бояна“, моглиб про неї докладніше сказати і члени виділу „Л. Б.“ пп. З. Попель і Я. Сімянович, які особисто запитували д-ра Н. Нижанківського в тій справі, а й д-р Людкевич і проф. М. Колесса моглиб про те щось сказати у звязку з відповідю на питання, чому вони тепер не є в виділі „Л. Б.“. Зокрема д-р Людкевич, який дав Львівському Боянові кільканадцять літ безкорисної праці та знаний зі своєї громадянської діяльности на полі нашої музичної культури був морально змушений саме через таку ухвалу вийти з виділу „Л. Б.“.

Чиж мав я право, як свідок тих подій, прийти до висновку, що **така ухвала є для організації шкідлива?** Чи щойно моя відповідь на статтю д-ра Нижанківського видвигнула ту справу? Таж вона була такою „ревеляцією“, що про неї говорили „урбі ет орбі“, не щадячи добрих колючок ні членам ні проводові Супром-у, ще перед появою моєї статті.

СТАНОВИЩЕ РІЖНИХ ДИРИҐЕНТІВ.

Якби я був таким ворогом Супром-у чи когось із його членів, як це уявляє собі автор, то я не потребував „нищити“ їх аж у статті. Якж мав до того преґарну нагоду на Загальних Зборах „Львівського Бояна“, коли то всі члени Т-ва станули перед фактом, що дотеперішні дириґенти хору д-р Людкевич і проф. М. Колесса відмовилися від праці в товаристві, а про причину знали дуже докладно. Досить було тільки допустити до дискусії в тій справі і радуватися, як моїх „ворогів розпинають“. І хоч були спроби зачати дискусію в тій справі, то я, як предсідник зборів до неї не допустив. Та боюся, що знову хтось із членів Супром-у схоче і про те „обєктивно“ висловитися, то раджу перед тим запитати приявних на зборах дир. Барвінського і д-ра Людкевича.

Вірю, що й сам шан. автор міг би прийти до анальоґічних висновків у справі тої ухвали, якби дивився на те відкритими очима й хоч трохи обєктивно. І тоді мотивом його „дискусійної“ статті не булаб охота мене лаяти, а може справи корисніші для нашої музичної культури, як і Супром-у.

Дальше довші міркування посвячує автор дириґентурі мабуть на те, аби вказати на „помисловість п. Грин., коли мова про „компромітування“ Супром-у і його ухвал в очах громадянства“. До таких льоґічних і обєктивних висновків доходить автор на основі мого запиту до д-ра Нижанківського у моїй першій статті, що сталось би з нашими хорами, якби так і співаки зажадали гонорарів? Можу успокоїти „святе“ обурення автора, що то не є моя „помисловість“, а висновок із слів самих співаків у звязку з актуалізацією справи платні для дириґента. Та ще одно додам: Я певний, що якби та справа стала актуальна, то й самі члени Супром-у не моглиб рішити, кому із них, як фахівцеві належалась би заплата. Бо як з одної сторони беззастережного дириґента-фахівця має Супром одного, так з другої сторони мабуть найшлось би між членами організації більше таких, що такою платною працею не нехтували би, покликуючися на свої музичні студії. І до конкуренції з т. зв. нефахівцями станулиб і такі, що хоч і мають вищі музичні студії не потрафилиб добре махати руками. А що такі є, певно авторові відомо, як відомо й те, що найкращі наші музики-фахівці висловлювалися про працю й дириґентські спосібности багатьох т. зв. нефахівців і теперішніх і колишніх з найбільшим признанням.

Іляріон Гриневецький.

(Докінчення буде.)

Перед „Святом Матері".

Друга неділя місяця травня кожного року призначена на імпрези і торжества в честь Матері. В нас уже входить це суспільне свято в звичай і багато наших установ, головно школи, захоронки, Кружки „Р. Ш.", читальні та Кружки „Союзу Українок" улаштовують уже правильно кожного року це незвичайно симпатичне торжество, яке має велике значіння для виховання, бо вяже воно родину зі школою і навпаки, а крім того у великій мірі причиняється до зросту авторитету Матері як громадянки і виховниці.

Багато осіб, які займаються підготовкою цього Свята, має завжди багато мороки із підбором відповідних матеріялів на зложення програми такої імпрези. Тому тут подаємо всім заінтересованим подрібний список матеріялів, які надаються для такої цілі, а саме:

1) **Реферат** про ролю матері-виховательки і громадянки — дуже популярно і живо опрацьований п. Іванною Блажкевичевою — надрукований на циклостилю, що надається до виголошення згл. відчитання на такому святі. Ціна 1 зол.

2) **„Сердечний віночок"** — збірка побажань, пера Юри Шкрумеляка. Ціна 1 зол.

3) **„Шелести нам барвіночку"** — збірка декламацій на Свято Матері пера Уляни Кравченко. Ціна 1 зол.

4) **„Малий декляматор"** — збірка ріжних декламацій, підібраних Михайлом Тараньком, ред. „Світа Дитини". Ціна 50 сотиків.

5) **„Мати-страдниця"** — поема Марійки Підгірянки, підходить до читання у вимках на таких торжествах. Ціна 1 зол.

6) **„Свято Матері"** — сценічна картина в 2 діях Марії Козоріс-Барилякової, підходяча для міських осередків. Ціна 60 сот. (Дозволена до прилюдних вистав рескр. Староства Ґродського у Львові, з дня 6. травня 1930, до ч. 216/ог. прас.).

7) **„У Мамин День"** — сценічна картина в 3 діях Іванни Блажкевичевої, підходяча для сільських осередків. Ціна 80 сот. (Дозволена до прилюдних вистав рескр. Староства Ґродського у Львові з дня 29. квітня 1931. до ч. 317/ог. прас.).

8) **„Сирота"** — сценка у 2 діях Юри Ігоркова, призначена головно для сиротинців, захистів і шкіл. Ціна 50 сот. (Дозволена до прилюдних вистав і обнята „Списком цензурованих укр. пєс" під поз. 552. відимованим Староством Ґродським у Львові).

9) **„Світ Дитини"** — травневі числа цього журналика за роки: 1930, 1931, 1933, 1934 і 1935. У них великий вибір декламацій, пісень та матеріялів до читання на таких торжествах. Ціна 1 числа 50 сотиків.

Всі ті матеріяли має на складі: **Видавництво „Світ Дитини"**, Львів, вул. Зіморовича 3.

———o———

В обороні доброго імени заслужених громадян.

(Лист до Редакції.)

Управа Т-ва б. вояків Армії Української Народньої Республики в Польщі, дізнавшись про зміст статті полк. Мурашка: „Fortes creantur fortibus et bonis", що була вміщена в ч. 9 (99) „Хліборобського Шляху", ласкаво просить Вас, Пане Редакторе, помістити на сторінках Вашого поважного часопису наш протест проти інсинуацій, кинених у тій статті на адресу двох наших визначних вояків: ґенштабу ґенер.-хорунжого М. Безручка та ґенштабу ген.-хорунжого О. Удовиченка.

Управа Т-ва добре поінформована в тому, що в часи визвольної боротьби до гостинної Армії УНР. пристало чимало „подорожніх" людей, так би мовити, „лицарів" на час, типу колишніх ляндскнехтів-„побратимів", що нічого спільного з борцями за Незалежність не мали, а тільки вичікували слушного часу, щоби копнути тих, хто своїми героїчними чинами склав величні й найкращі сторінки української збройної боротьби. Зараховуючи до категорії згад. вояків п. Мурашка, Управа Т-ва не звернулаб на нього ніякої уваги, колиб автор до свого прізвища не додав: „Полковник У. А." Не лише полковник, алеж звичайний підстаршина мусить знати, що в своїх докладах мусить бути точним, правдивим і чесним. Ні одна в світі армія не дозволяє своєму воякові оперувати інсинуаціями та наклепами, подібними до тих, що їх так безпідставно й безоглядно розкидає в своїй статті полк. Мурашко.

В імя правди й за відповідальністю всіх членів Т-ва, Управа стверджує, що:

1. Ґенштабу ген.-хор. М. Безручко нічого на еміграції від свого Уряду не дістає, що свій шматок хліба дістає за мозольну працю й на якій втратив здоровля, але й немічний продовжує повнити відповідні функції у нашій національній праці;

2. Ґенштабу ген.-хор. О. Удовиченко 1924 р. примушений був „ради шматка хліба" виїхати до Франції в характері звичайного робітника; там довший час працював на заводах і лише згодом покликаний був самим вояцтвом до національної організаційної праці у Франції.

В означеній галузі працює він і сьогодні в Парижі на запрацьовані гроші.

Управа Т-ва не має слів для вислову своєї огиди до ганебного припущення полк. Мурашка, так зухвало кинутого ним на адресу двох заслужених вождів Української Армії, що у визвольній боротьбі багато разів наражали своє життя на жахливі небезпеки; припущення, що ідейна національна праця двох ґенералів та їхня вірність прапорам, під якими вони провадили вояцтво до боротьби, ніби базувалось і базується на матеріяльній залежности від Уряду У. Н. Р.

Подібне матеріялістично-сервілістичне трактування нашого вояцтва та його ідеольоґії з боку полковника Мурашка яскраво свідчить, якими нитками зшитий політичний світогляд цього еміґраційного апольоґета гетьманства.

Просимо прийняти від нас вислови глибокої пошани.

За Управу Товариства:

М. Середа, підполковник, заст. голови; **С. Горячко**, сотник, секретар Управи; **М. Харитоненко**, підполк.; **В. Писаревський**, сотник, члени Управи.

Новий уряд у Болгарії.

Маніфестації студентів.

СОФІЯ, ПАТ. Склад нового болгарського кабінету такий: Премієр і міністер без теки Андрій Тошев, міністер закордонних справ Юрій Косеіванов, внутрішніх справ Атанасов, освіти Радев, фінансів Рясков, справедливости Катаріосов, війни ген. Канев, господарства Мушанов і комунікації Кожухаров.

Прем. Тошев заявив, що новий уряд буде продовжувати далі внутрішню і закордонну політику дотеперішнього уряду. Новий уряд скасував наказ про інтернування колишніх премієрів Цанкова і Георгієва.

Організації старшин і підстаршин запевнили прем. Тошева, що піддержать його уряд. Щоб не допустити до якихнебудь заворушень, військо обсадило пошту та окружило кордоном палату короля.

Король видав відозву до народу, накликуючи до обєднання всіх сил для добра держави.

Софійські студенти намагались зорганізувати маніфестацію перед королівською палатою, але поліція не допустила. Тоді студенти зійшлись перед академічним домом. У столиці студенти розкинули відозви, накликуючи населення до маніфестацій на честь короля.

БІЛГОРОД, ПАТ. Політичні кола в Югославії вважають внутрішнє положення в Болгарії грізним і передбачують великі внутрішні заворушення.

Розбили полк і два баталіони.

АСУНСІЮН, 23. 4. ПАТ. Оголосили тут такий урядовий комунікат: Ми розбили два баталіони болівійської піхоти й один полк у Мантего. В полон узяли ми 50 людей. Неприятель оставив 200 убитих.

Протестаційна нота Німеччини.

БЕРЛІН, ПАТ. У суботу 20. квітня ц. р. пополудні Німецьке Інформаційне Бюро оголосило такий комунікат: Німецький уряд передав урядам, які голосували за женевською резолюцією з 17. квітня ц. р., протест проти цієї резолюції. У протестаційній ноті кажеться, що рішення Ради Ліґи є новою спробою обвинувачення Німеччини і тому повинні її відкинути. Уряди не мають права бути суддями Німеччини. Одночасно німецький уряд повідомляє, що в найближчому часі оголосить своє становище до поодиноких справ, які затркнуло рішення Ради. Протестаційну ноту передали в суботу пополудні у Парижі, Льондоні і Римі німецькі амбасадори. Одночасно ноту передали урядам тих держав, які входять до Ради Ліґи.

Голоси німецької і французької преси.

БЕРЛІН, ПАТ. Німецька преса широко обговорює ноту з протестом німецького уряду. Щоденники стверджують загострення міжнародного положення. Одначе не пишуть про абсолютну неможливість поворотy Німеччини до Женеви.

ПАРИЖ, ПАТ. Французька преса вказує на поміркований тон протесту Німеччини. Підкреслює, що Німеччина не згадує про зірвання можливих переговорів з великими державами.

Тайний німецько-польський союз?

Ревеляції французької преси.

Великий французький щоденник у Ліоні „Салют Пюблік" оголосив „текст" тайного німецько-польського договору запевняючи, що одержав його від колишнього міністра Л. Лямуре. Ці сенсаційні вістки підхопила ціла французька преса і подає на цю тему ріжні здогади, не зважаючи на заперечення цих вісток польськими офіційними колами. „Сандей Таймс" пише, що цей документ має всі познаки большевицької інспірації. Документ має дату 25. лютого 1934 р. і складається з 8 статтей.

Стаття I. Обі держави зобовязуються безпосередньо порозумівatись в усіх справах, які можуть потягнути для них міжнародні зобовязання і вести постійну політику ефективної співпраці.

Стаття II. Польща зобовязується у закордонних взаєминах не рішати нічого без порозуміння з німецьким урядом з метою охорони в усіх умовинах інтересів цього уряду.

Стаття III. На випадок, колиб виринула міжнародня подія, яка моглаб нарушити статус кво, обі держави зобовязуються порозумітись із собою, щоб узгіднити засоби, які вважатимуть доцільними.

Стаття IV. Обі держави зобовязуються обєднати військові, господарські і фінансові сили, щоб відбити кожний несировокований напад і взаїмно себе підтримувати на випадок, колиб на одну з них напали.

Стаття V. Польський уряд зобовязується запевнити свобідний перехід німецькій армії через свою територію на випадок, колиб ці армії мали відповісти на провокацію зі сходу або північного сходу.

Стаття VI. Німецький уряд зобовязується загарантувати засобами, які має до розпорядимости, непорушність кордонів Польщі перед кожним нападом.

Стаття VII. Обі держави зобовязуються в господарській ділянці використати всі засоби, щоб запевнити успіхи і спільні оборонні постанови.

Стаття VIII. Цей договір обовязуватиме два роки від дня, як обміняються ратифікаційними грамотами. Його вважатимуть продовженим на такий самий час, якщо ніодин з обох урядів не виповість його на 6 місяців перед цим речинцем. Опісля кожний з урядів зможе виповісти його, складаючи заяву на 6 місяців перед закінченням 2-літнього речинця.

За безоглядну боротьбу з комуністами і масонами.

ПАРИЖ, КАП. У Парижі відбулись четверті великі збори членів напіввійськової орґанізації „Кроа де Фе", яка постійно здобуває популярність. Провідник цієї орґанізації полк. де ля Рок ствердив що в самім тільки Парижі орґанізація „Вогняного Хреста" начислює 35.000 членів. У березні ц. р. зголосилось 11.000 осіб. Полк. де ля Рок обговорив внутрішнє положення Франції і вказав на небезпеку для суспільного ладу від „Соціялістичного Спільного Фронту", який потайки піддержує уряд. За діяльністю цього „Фронту" стежимо крок за кроком, година за годиною. Якщо навіть будемо єдиними, які матимуть відвагу наставити свої груди всеж вкінці їх розторощимо. З масонерією, яка кермує цим „соціялістичним фронтом" немов маріонетками теж незадовго розрахуємося.

Ліквідація широко розгалуженої комуністичної партії.

БІЛГОРОД, ПАТ. В столиці Югославії і провінціональних містах поліція перевела ліквідацію широко розгалуженої комуністичної партії, у проводі якої стояв урядовець гіпотечного банку Ґаврилович.

Німецький протест у Москві.

МОСКВА, 23. 4. ПАТ. Німецький амбасадор у Москві гр. фон дер Шуленбурґ вложив у нар. комісаріяті закордонних справ німецький протест, який вислав усім державам, що ухвалили останню революцію Ради Ліґи.

Сталін під землею.

МОСКВА, 23. 4. ПАТ. Сталін у товаристві Молотова, Кагановича й Орджонікідзе переїзджав московською підземною залізничкою. Робітники і піонери витали його оваційно. Замітне, що в урядовому звідомленні, яке видали з цієї нагоди, Сталіна вперше назвали „улюбленим вождом народів СССР" є не „вождом світового пролетаріяту", як це було досі в звичаю. Також серед оголошених у низшнішій пресі 52 гасел, устійнених на 1. травня центр. комітетом компартії, всього кілька гасел має „комінтернівський" характер, а інші мають наскрізь державні поняття.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Воєнний суд у Греції засудив ґен. Папуласа і 8 старшин на кару смерти, 17 підсудних на довголітню вязницю, 18 звільнив.

— Дотеперішній болгарський премієр ґен. Златев заявив журналістам, що переходить до резерви.

— Конґрес англійської незалежної партії праці прийняв резолюцію про співпрацю з III. інтернаціоналом, але рішив, щоб партія не вступала і його члени.

— В цілій Німеччині відбулися великі маніфестації з нагоди 46 роковин уродин канц. Гітлера. Ґен. Бльомберґ заявив у „Фелькішер Беобахтер", що нація й армія склали присягу на вірність тому, який привернув пошану Німеччині перед світом. У Відні на узбіччах Каленберґу гурт молодих людей розпалив з цієї нагоди огнище, яке поліція загасила.

— У Бейруті дійшло до заворушень підчас страйку шоферів. 3 особи вбиті, 16 ранених, між ними кількох поліціянтів.

— Сувіч відбув нараду з мін. Беком у Венеції.

— У Москві викрили дві бандитські шайки. Членів їх розстріляли.

— У Москві зліквідували дві тайні курильні опію, вдержувані китайцями. Арештували обох власників і 18 курців опію, багато опію сконфіскували.

Проголошення нової конституції.

У вівторок 23. квітня ц. р. вечором проголосять на Замку у Варшаві нову конституцію. Підчас проголошення будуть присутні: премієр Славек з усіми міністрами, маршал сойму і сенату, президенти Найвищого Суду, Найвищої Контрольної Палати, Найвищого Адміністраційного Трибуналу та інші достойники Президент складе присягу на нову конституцію, опісля вложить присягу премієр В Славек і члени уряду Одночасно на площі перед Замком почесні відділи військової залоги віддадуть військові почести Президент власноручно удекорує творців конституції В. Славека, віцемарш. Царя, проф. Маковського і гр. В. Ростворовського високими відзначеннями.

Після того відбудеться на Замку обід, на який вислали коло 2.000 запрошень. Нову конституцію оголосять у „Деннику Законів" у середу 24. квітня ц. р. і з цією хвилиною стратить обовязуючу силу закон про повновласти для президента.

НОВИНКИ

— **Чергове засідання історично-музичної секції** Молодої Громади відбудеться в середу 24. квітня ц. р. в год. 6. веч.

— **Українська Порадня для вибору звання** при Головній Управі РШ. у Львові (вул. Словацького 14/III) переводить психотехнічні досліди та уділює поради в справі вибору звання, подає інформації про фахові школи кожного будного дня від год. 11—13 та від 3. травня до кінця цього шкільного року також у пополудневих годинах від 15—17 кожного вівтірка і пятниці крім свят.

— **Промоція.** В авлі клявзенбурського університету (Семигород) відбулася 20. квітня ц. р. промоція адвоката Омеляна Поповича з Чернівців на доктора державних наук.

— **Упадок „Ґазети Поранної".** Не помогли ніякі фінансові реформи, ні політичні еволюції, не поміг санаційний жолуб „Ґазета Поранна" з причини довгів і невиплатности перестала виходити. Перед самим латинським Великоднем друкарняний персонал видавництва розпочав т. зв. італійський страйк, в надії, що тим способом видусить свої залеглі зарібки, і це був останній удар, що добив нарешті дефіцитове видавництво.

— **Відгомін академії з нагоди імянин еп. Бучка в Колодіївці.** Аґ. Всхуд повідомляє, що окружний суд у Тернополі засудив п. Олександра Пісецького з Грималова на кару 300 зол. із заміною на випадок, колиб їх годі стягнути, на 10 днів арешту за проступок із уст. 18. закону про проступки. Проступку того, згідно з актом обвинувачення, допустився п. Пісецький м. р. у Колодіївці підчас академії, улядженої з нагоди імянин еп. Бучки.

— **Нова польська парохія.** КАП повідомляє, що перемиський рим.-кат. єпископ д-р Ф. Барда утворив нову парохію у Ґродзіську коло Добрехова. До нової парохії увійдуть села: Ґродзісько, Завадка (частина) і Ружанка.

— **За чемність, швидке урядування і порядок у судах.** Міністер справедливости, Міхаловський видав обіжник до судів у справі порядку і чистоти в судових урядах. Обіжник зазначує, що особи, які прибувають до судів, повинні наслідком швидкого і тактовного полагодження їх справ виносити не тільки пересвідчення про високий авторитет влади виміру справедливости, але крім того повинні з вигляду судових поміщень брати зразок до застосування у власних життєвих умовинах. Тому суди мають дбати про чистоту й порядок. У всіх судових будинках слід уладити приміщення на ґардеробу, щоби публика не входила у зверхніх окриттях.

— **Львівська хроніка.** Невідомі злодії дісталися нічю через підкоп до ґалянтерійної крамниці Рознера при вул. Коперника 7 та забрали готівкою 200 зол. — Поліцай арештував вломника Іванишина. Коли вломник пустився втікати, поліцай пострілив його в живіт. Раненого забрали до шпиталю. — При вул. Обозовій 4 застрілився 42-літній поліцай Маріян Коморовський в присутності жінки та 6-літньої донечки. Причиною було те, що жінка дорікала чоловікові, що пропиває гроші. — Судова розправа проти урядовця ЗУПУ Бача, за спроневірення 15.000 зол., скінчилася засудом на 2 роки вязниці. — На ратунковому поготівлі зголосилося кілька осіб, покусаних підозрілими псами, що волочаться на передмістях.

— **Велика крадіж у адвоката.** При вул. Коперника ч. 14 живе адвокат д-р Бернард Нусбавм, чоловік богатий, що держав дома більшу грошеву готівку, не маючи довіря до фінансових установ. Щоб охоронитись перед злодіями, він придумав скритку, яка на його думку була безпечніша від огнетревалої каси. Свою готівку в долярах і золотих на суму 50.000 він умістив в деревляній кулі під круглим столом. Та видко хтось і про цю скритку довідався, бо коли перед кількома днями д-р Нусбавм заглянув до неї, вона була порожна. Гроші пропали без сліду. Поліція арештувала перш усього його служницю, що мабуть підглянула скритку свого пана.

— **Еміґрація з Польщі.** В місяцях січні і лютім ц. р. виемігрувало з Польщі 5.718 людей, з яких 292 виїхало до европейських країв, решта до позаевропейських. На першому місці стоїть Палестина, до якої виїхало 4.526 еміґрантів жидів. Це робить 80 проц. загальної суми еміґрантів.

— **Шайка вломників під ключем.** Перемиська поліція арештувала шайку вломників, що в ночі на 11. ц. м. добулися були до бюра української „Щадниці", розпороли касу, але грошей не забрали, бо хтось їх сполошив. До шайки належать Ст. Демко, Мих. Ручка, Іван Глинський та Адам Немец. Стверджено, що Демко винаймив тому пів року фризієрський льокаль під бюром „Щадниці" в Народнім Домі, щоби звідтіля доконати вломy. У змові з вломниками був возний „Щадниці" Васильчук, що мав уважати, коли в касі буде більша готівка. Критичної ночі було в касі 86.000 зол. і тому спільники взялися до роботи, яка на щастя їм не повелась. Стверджено теж, що ті самі вломники обікрали свого часу гр.-кат. капітулу, забравши з каси 40 тисяч зол. Ціла шайка знайшлася тепер у слідчій вязниці.

— **Замкнули коморника до комори.** До Розгірча пов. Стрий приїхав коморник стрийського городського суду, Ізбінський, щоби заняти рухомости Антона та Анни Тисовських. Довжники робили труднощі коморникові, аж врешті, коли коморник зайшов до комори, щоби списати річи, затріснули за ним двері і замкнули на колодку. Справою занялася поліція.

— **Краєва хроніка.** У Бродах 24-літній Йосиф Петрусь убив 22-літню служницю Степанію Лукомську, після чого й собі відібрав життя. Причиною було те, що Лукомська не хотіла вийти за Петруся. — У Станиславові появилася серед псів скаженина. — У копальні „Теспу" в Калуші наступив вибух газу, при чому згинув 31-літній робітник Василь Возняк.

— **Вселюдні школи в Польщі.** На території Польщі є тепер 27.786 вселюдних шкіл, в яких учиться 4.654.796 учнів, з того 2.390.493 хлопців і 2.264.303 дівчат. У тих школах учить 81.944 вчителів. Шкіл приватних є 1.421, решта це школи державні. По містах є 3.009 шкіл, по селах 24.777.

— **З Польщі.** Міністерство почт позволило листоношам, що носять державні однострої, поздоровляти не підношенням шапок, але прикладанням двох пальців до дашка шапки на військовий лад. — У Лодзі адвокат Рабінович, вскакуючи до трамваю, дістався під колеса, які відтяли йому одну ногу, наслідком чого він помер у шпиталі. — У Шидлівці конецького повіту, вбито міського урядовця Йосифа Гомуліцького, якому зрабовано 800 зол. і золотий годинник. Слідство викрило, що грабункового душогубства доконали Адам Шлезінґер, голова католицької організації молоді, та Мечислав Пайонк, заступник начальника „Сокола".

— **Землетрус знищив Формозу.** Минулої неділі навістив японський острів Формозу жахливий землетрус, що наробив величезної шкоди. На основі дотеперішніх обчислень втратило життя 3.065 осіб, тяжко ранених 7.889, легше 1.490. Від землетрусу завалилося 17 тисяч домів, а 20 тисяч є ушкоджених. Це переважно малі деревляні доми. Бездомних є 250,000 осіб. Переполох населення побільшився від численних пожеж. Найбільше потерпіли провінції Тайгу і Сінаку. На головній вулиці міста Тайгу згинуло 100 осіб, а вулиця перемінилася в купу звалищ. Залізничі шляхи поперериванi, тунелі завалилися. Мешканці, що врятувалися з катастрофи, шукають своїх родин серед руїн. Персонал Червоного Хреста і поліція працюють без перерви. Одночасно зі землетрусом на Формозі вибух вулькан Асама біля Каруїсами, у віддалі 140 км. на північний захід від Токіо. Вибух, найбільший від 40 літ, тревав цілу годину. Від лави запалилися ліси. Стовп диму підіймається на 4 км. Японський уряд організує велику наукову виправу. Британські кораблі, що находяться на китайських водах, поспішили теж з допомогою. „Таймс" повідомляє, що землетрус захопив 2.000 кв. миль землі. Міста Тайгоку й Тайнан, де живе кілька європейців і американців, урятувалися. В містечку біля Тойогара згинуло так багато людей, що ті, які осталися при житті, не всилі зібрати трупів. 22. квітня в 3. год. новий сильний підземний струс відчули в місцевости Тайгу. Населення не має харчів. Катастрофа була тому така велика, бо валилися доми, будовані з намулу, а легенькі японські домики видержали дрожання поверхні землі. Ріки, що виступили з берегів, є новою небезпекою. Рятункові експедиції при рятуванні вживають головно камфори, що є одним із головних продуктів Формози.

— **Різні вісти.** В Австрії заборонили всякі політичні збори та демонстрації на цілий місяць. — У Німеччині вводять „дитячу поліцію", що має на меті стежити за дисципліною молоді у ріжних організаціях. — 20. квітня Гітлер скінчив 46 літ, у день його уродин усі державні урядовці та робітники звільнені від праці. — Палестинський уряд дозволив від квітня до вересня віхати новим 7600 особам до Палестини; у цьому 400 осіб, що не мали такого дозволу є вже на місці. — Помер у 88-ім р. життя у Мілянo головний рабін Да Фано, що був особистим приятелем папи і вчив його гебрайської мови. — Гендерсон як голова конференції розброєння відмовився від платні як член англ. парляменту заявляючи, що одної платні йому досить. — Парижська поліція відчинила в себе два нові відділи для чужинців, один для туристів, де урядовці володіють чужими мовами, другий для чужинців, що живуть у Парижі. — Монако видрукувало справоздання свого підприємства: дому гри в Монте Карльо: — витрати 56 міл. 571.000, доходи 60 міл. 985.000. — В Чітà дель Ватікано помер у 60 р. життя маркіз Франческо Пачеллі, генеральний радник ватиканської держави, один з головних творців лятеранського трактату.

Відозви й комунікати.

ПОМОЖІМ ЗДВИГНУТИ ХРАМ БОЖИЙ НА ЗАХІДНИХ ОКРАЇНАХ!

Село Тарнавка, пов. Переворськ, це найдальше за Сяном висунене село на захід, що зберегло по нинішній день не тільки рідний греко-кат. обряд, але й рідну українську мову. В селі є мала, дуже старенька деревляна церковця, яка вже дарно не може помістити всіх вірних (круг-ло 1.000 душ), що горнуться до неї, як добрі діти до ласкавої мами. Тому за почином о. пароха Т. Калинича і кількох свідоміших та меткіших громадян приступило село до будови нової, мурованої церкви, на яку добуло дозвіл щойно по тяжких кількалітніх заходах.

Пляни церкви виготовив інж. Нагірний, що веде її будову при помочі „К.І.Р"-а. В минулому році у липні поблагословив угольний камінь кир Григорій Хомишин. Гриник з Перемишля. У вересні відвідав парохію Преосв. Кир Йосафат, що у своїй чудовій проповіді загрів населення до любови рідної церкви й народу та заохотив до дальшої будови церкви. І дійсно ще мин. року викінчено не тільки фундаменти нової церкви, але й підведено мури до висоти 6 метрів. А при цій праці співділали з запалом сотні рук місцевих селян і навіть дітей, що помагали копати фундаменти, носити цеглу і т. д.

На жаль, продовжати дальше будову тарнавчани не в силі. Тарнавка взагалі дуже бідне село, а тепер люди живуть тут у крайній нужді, знищені минулорічними повенями і неврожаєм. До того в селі почали саме тепер будову нової школи і нової дороги, так, що ненакритим мурам нової церкви грозить знищення.

Шоб до цього не допустити, щоб помогти привязаним до своєї церкви й рідної мови тарнавчанам здвигнути свій храм Божий, що буде по всі часи твердинею рідного духа в цих околицях, просимо все українське громадянство поспішити нам на ратунок. Коли мури церкви стали виростати з землі, то старі люди плакали з радости, що отсе повстає тут заборола св. віри й народности, яке пригорне до себе їх дітей, внуків і правнуків. І тоді неодин тарнавчанин продав останню худібку, щоб тільки причинитись своєю жертвою до будови рідної церкви.

Чиж можете бути глухі на отсю геройську любов тарнавчан до свого рідного? Чиж відмовите їм своєї лепти на таку святу ціль?

Громадяни! Якщо розумієте вагу такої станиці, якою буде мурована церква у Тарнавці, далеко на західних окраїнах, то поспішіте всі з жертвами на дальше ведення і завершення її будови! Звертаємось до Всч. Духовенства, наших Установ та всіх свідомих Громадян з горячим проханням: Поможіть нам!

Жертви, хочби найменші, які оголосимо прилюдно, просимо посилати на адресу: Комітет будови церкви у Тарнавці, п. Manasterz ad Przeworsk.

За Комітет:

о. Теофіль Калинич, парох; Микола Кущбала; Захар Піхура; Касіян Хома.

•

На перший поклик у „Ділі" (в липні мин. року) прислали на будову церкви у Тарнавці отсі Вп. Добродії: Андрій Шнх з Коросна 30 зол., д-р Осип Пеленський зі Львова 10 зол., Т-во св. Андрея у Стрию 10 зол., фабрика свічок „Керос" у Львові 5 зол., п-і Присташова 5 зол., Марія Кованська з Яворова 2 зол., Ярослав Божанський 1 зол. Крім того прислав один невідомий Добродій 10 зол. і д-р Іван Німчук зі Львова 100 прим. своєї книжки „За Сяном" вартости 50 зол. А надто найбільша, гідна наслідування жертва п. д-ра Володимира Кіндрачука, аптикаря в Ланцуті, що від липня 1934 року дає на будову нашої церкви постійну місячну допомогу в сумі 30 зол., яку обіцяє продовжувати аж до завершення будови. Всім Вп. Жертводавцям сердечне Спасибіг!

ДИВОГЛЯДИ.

ГРАД У ПАРИЖІ.

17-го ц. м. упав у Парижі великий град при блисканнях і громах. Парижани давно не бачили такого видовища і ховались до підземельної залізниці.

ПРОРОК ПРОПОВІДАЄ СТРАШНИЙ СУД.

Фінляндець Корпела виступає від довшого часу як пророк у скандинавських країнах. Неймов він там стільки прихильників, що шведська влада лякається заворушень. Лапляндці витають його як висланця божого. У проповідях своїх до народу каже він так: У великодний понеділок цього року прийде Страшний Суд. Напередодні з неба зійде ковчег, що причалить до берегів озера Кіруна. Там займуть місце праведники, що доступлять царства божого. Інші підуть в ад на віки вічні...

Населення приготовлялось до страшного суду, продає все своє добро і втікає в ліси. Влада безсильна, бо має до діла з масовою істерією.

—o—

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Анкета „Рідної Школи" в Тернополі. Заходом Повітового Союзу кружків „Рідної Школи" в Тернополі відбулася 17. квітня ц. р. анкета представників кружків тернопільського повіту, в якій взяли участь представники 30 кружків на 70, значить більшість кружків не цікавиться рідношкільною справою. Анкету розпочав і нарадам проводив посол д-р Ладика, голова Пов. Союзу Кружків, його заступник був ем. упр. п. Антоняк, секретарював п. Стешин з Петрикова. Основні реферати реголосили: 1) д-р Ст. Брикович, про дитячі садки і 2) редактор А. Чернецький про: Значіння і завдання Кружків Р. Ш. по селах. В дискусії забирали голос: студ. Гаврилів зі Смиковець, студ. Охримович, проф. Іл. Брикович, о. Богатюк з Товстолуга, та селянин Смалич з Малашовець і проф. Боднар. Відповідали провідники зборів пос. Ладика, Антоняк та оба референти. Одноголосно прийнято зазроповані ред. Чернецьким резолюції: Зібрані на анкеті рідношкільні працівники Тернопільщини 17. 4. 1935 р. взивають усе свідоме українське громадянство, а головно Старшини Кружків Р. Ш., щоб 1) повели енер-

...ну ударну кампанію за масовим членством усіх укра... і українок у Р. Ш.; по селах від кожної української ... треба зібрати що тижня по 1 яйцеві на Р. Ш., які ... кооперативи через П. С. К. мають передати Р. Ш. 2) По всіх Кружках створити дитячі бібліотеки, на ... кожний кружок щороку мусить жертвувати принай... 10 зол. 3) По всіх Кружках Р. Ш. зорганізувати ... над шкільною молоддю, над доживлюванням бід... над молоддю, над наукою рідної історії, мови та природи ... і т. д. 4) По всіх Кружках зорганізувати дитячі коопера... ощадности та закупу, як також молочний дорі... на підставі правильника Головної Управи Р. Ш. 5) По ... Кружках створити курси неграмотности. 6) У всіх Кружках Р. Ш. спообити заходи над оснуванням дитя... садків — на час найближчих польових робіт — де все треба перевести під загрозою страшної національної ..., за яку відповідальність спаде на всіх українців ... і українок". — З приводу цієї анкети можна поробити ... заваги. Передовсім стверджуємо за мале заці... ... рідношкільною справою по селах Тернопіль... ... Діяльність Кружків обмежується до вистав та за... ... Вкладки по Кружках рівні 20, 50 сот. річно, декуди ... по 1 зол. і проти того виступають селяни як про... ... адресва, навіть там, де Кружки Р. Ш. заступають ... читальні „Просвіти". А платить ті малі вклад... ... і так дуже мало членів. Часом за рік є тих вплат 15, ... а найбільше 53 зол. (дані із люстрованих дотепер Кружків). Позичка Р. Ш. по селах представляється сум... ... Селяни декларували 32 позички, але як заявив на анкеті представник канцелярії Р. Ш. — не вплачено ні ... На 135 кооператив ледве 33 підписали позичку Р. Ш. Демагогія запустила за глибоке коріння по по... ... селах, де шириться польонізація як це ствер... ... вказки всіх парохіяльних урядів. Для ідеї Р. Ш. ... сільське село не має зрозуміння. На 70 Кружків Р. Ш. тільки 15 внесло минулого року подання в справі дитячих садків, але й 1 кружок таке подання зі старо... ... вона назад. Дозволу не дістав ніхто, а тільки деякі ... вели церковні дитячі садки і деякі з них поліція ... передчасом розігнала. За мало цікавиться Р. Ш. духо... вництво; на анкеті явився тільки один священик. Позич... Р. Ш. підписало всього 13 священиків Тернополя і 3 ... повіту. З прикрістю треба ствердити, що багато свя... ... інтелектуально стоїть не дуже високо і не мо... ... дорівняти світським, часом навіть селянським дія... ... Не в докір підносимо цей заміт, але в інтересі ус... ... праці нашого духовенства серед громадян... ... Зацікавлення Р. Ш. в Тернопільщині ілюструють ... такі позички для Р. Ш.: До дня 31. III. 1935 де... ... 12.420 зол., вплачено 8,509.80 зол. Всіх декля... ... є 341; з того 1) приватні урядовці 37; 2) коопе... ... 33 (на 135); 3) Кружки Р. Ш. 34 (на 70); 4) селя... ... 32 (вплач. 0); 5) емерити 28; 6) робітники 22; 7) реміс... ... 21; 8) сторожі 2; 9) торг. помічники 3; 10) нар. учи... ... 14; 11) учителі Р. Ш. 13; 12) священики 13; 13) куп... ... 9; 14) промисловці 4; 15) адвокати 6; 16) адв. аплік. ... 1; 17) лікарі 4; 18) держ. уряд. 4; 19) проф. сер. шкіл ... 20) товариства 11; 21) жінки 14; 22) Чит. „Просвіти" ... 23) секції молоді 5; 25) міщани 1; 25) власн. зем. дібр ... 26) власн. готелю 1; 27) возьний 1; 28) банки 2; 29) ... кат. пар. уряди 2; 30) різні 8; 31) жиди 3; 32) фабри... „Калина" 1000 зол.

Антін Чернецький.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Виклади для батьків. Заходами Батьківського Ко... ...тету при школі ім. Шашкевича організовано що не... ..., від 3. лютого до 14. ц. м. виклади для батьків ді... ... на теми: 1) Релігійне виховання. 2) Гігієна спорту. Основи фізичного виховання. 3) Національне й дер... ...жавне виховання. 4) Господарське виховання. 5) До... ... органа дитини. Поміч батьків у праці. 6) Коедука... ... й полове питання. Гігієна шкільної дитини. 7) ... осель і дожинки дітей. Поміч Батьківського Ко... ...мітету у вихованні. 8) Психічні підстави й завдання ...ної школи. Основи й форми спільної праці батьків ... учительства. Доклади виголосили три лікарі, д-р Ко... ..., д-р Старух і д-р Куник, четверо батьків ..., п. Грещакова, п. Подлуський, п. Кольорнський і п. ... і п'ятьох членів учительського збору: о. Ю.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Розкоші музики.

Тепер часи радія. Хто може — справляє собі на власність малу скриньку з помотаними дротиками, виставляє на дах дві тички і — слухає. Українці також слухають, хоч львівська радіостація переконана, що обовязки є тільки односторонні: українців супроти неї. Зате обовязки її супроти українських слухачів не істнують, або майже не істнують.

Тепер часи радія, так як були колись часи грамофону. А що львівська радіостація залюбки допомогає собі грамофонними плитами, то я не справляю собі радія, а ходжу до знайомих слухати грамофону. Люблю добрий грамофон навіть більше як радіо. Подобається мені щось — пускаю плиту десять разів. Не люблю не пускаю.

Наприклад: коли прийду „на грамофон", прошу за плити Менцінського. „Ой, одна я одна", „За думою дума", „Коби мені мамо намисто..." Любив я колись і „Гетьмани", але наші співаки обспівали вже тих гетьманів так часто і — так ріжно, що маю їх досить (одна з причин, що я не гетьманець!)

Кажуть мені деякі знавці: Лисенко те, чи тамте, але що не казати, є в його творах оте сердешне тепло щирої творчости, якого так тепер бракує в декотрого з новіших наших музиків. А як Менцінський вмів те тепло віддати.... Слухав я його співу і на концерті і з грамофону, а все таки не переслухався. Кожний раз наставляю цікаво вухо, а з грамофонної скриньки пливе мені до серця музична роскіш...

Чув я Менцінського в грамофоні вже давно-давно. З того часу, признаюся, рідко коли слухав два рази іншу нашу плиту. То співак, то хор, то музичний твір мені не підходив. От послухаю раз і не бажую за другим разом.

Але ось недавно маю нову плиту і нового співака. Наспівала „Сурма" до грамофону пісню великого нашого музика: „Ой, три шляхи широкії". А в тій пісні є тенорове соло „Посадила стара мати...", а в „Сурмі" був тенор Цимбалістий.

Вчора пускав я плиту три рази, а тільки тому не пускав четвертий, що плити шкода.

Шановні Панство. Не маю проценту від розпроданих плит, не належу до „Сурми" і не знаю особисто п. Цимбалістого, але хто хоче почути добру пісню, в добрім оформленні і направду прекрасний матеріял на ліричного тенора — нехай справить до свого (або скаже справити сусідові до свого!) грамофону „Ой, три шляхи". Рахуючи музичну розкіш по 5 грошів за одну давку — плита виплатиться.

А й чужинець — думаю — радо послухав. Адже й вони мають великий сентимент до нашої пісні.

Оповідав мені один знайомий, що недавно стрінув такого ентузіяста. Жидка.

— Ох, — казав — як я люблю ваші пісні! Бачите, старий я вже, а як почую українську пісню — серце в мені з радости підскакує. Згадую свою молодість і свій спів.

— То ви співали?

— Ще й як! На плитах мій голос є. Перед війною 5.000 корон за українські пісні заробив. Пять тисяч як один ґрейцар!... Направду маю сентимент.

Така то українська пісня. З ріжного боку до неї люди підходять. Але всі мають до тої пісні сентимент.

Галактіон Чіпка.

Мягкий, п. Чайківська, п. Мілерівна, п. Савіцька і п. Зубрей. На виклади приходили родичі у числі від 67 до 123, переважно мами. Найвідраднішим явищем було те, що приходили найбідніші родичі, в більшій часті селяни. Слухачі радо й часто брали участь у дискусії й ставили запит до референтів. По викладі й дискусії уладжувано індивідуальні конференції з родичами, коли в них були якісь секретні запити, що торкалися фізичного й психічного виховання дітей.

Загальні Збори Т-ва Охорони дітей і Опіки над молоддю відбулися 18. квітня в домівці Української Бесіди при участі 25 членів на всіх 51. На збори прибув відпоручник головного товариства проф. Северин Левицький, який в довшій промові зясував завдання товариства під нинішній мент та передав п. М. і І. Білинським похвальні грамоти за заслуги для товариства. — Виділ перемиської філії Т. О. Д. і О. н. М. улаштував у мин. році Вакаційну Оселю для дітей у власній домівці в Старяві, веде діточу захоронку й уладив діточу забаву. Поширити працю й опіку над найбіднішими дітьми виділові не вдалося, бо оселя по 40 зол. за місяць для бідноти недоступна, в захоронці вона теж не має чим платити, а на забаву не має в чім іти. Відпоручниками на загальний збір головного товариства вибрані: голова п. Білинський, п. Котисова й п. Бачинський Леонід.

я. ой.

—o—

СПОРТ.

ПЕРЕМИШЛЬ. УКРАЇНА — СЯН 3:3 (3:1).

Товариські змагання двох найкращих українських дружин, розіграні в понеділок 22. ц. м., закінчилися ремісовим вислідом. Ворота для України стрілили: Воробець (з карного), Мікльош та одні самовбивчі, для Сяну Партика (2) і Турко

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Сокіл III — Тризуб 2:1.

ЛЬВІВ. УРСК — Чорноморці 2:1.

БІГ НАВПРОСТЕЦЬ СОКОЛА V. У ЗАМАРСТИНОВІ.

В понеділок 22. ц. м. в год. 10-ій рано улаштував Сокіл V. для своїх членів біг навпростець у терені. До бігу стануло 10 мужчин та 5 жінок. П. Пузяк Мир., заст. голови Сокола V., привитав змагунів короткою промовою, вказуючи їм виховне значіння такого бігу. Нач. О. Шевчук подав практичні пояснення, як бігти та обяснив трасу бігу. Трасу визначили на Грунвальді („Сагарі") для мужчин на 2 км., для жінок на 1 км.

Біг мужчин на 2 км., до якого стануло 10 соколів: перший прибіг Миколаїв Дмитро — 9.25, 2) Голдун Ів. — 9.35, 3) Шевчук Ол. — 9.37, 4) Курнат С, 9.44, 5) Лазор Евг. — 9.57.

До бігу жінок на 1 км. стануло 5 змагунок. Перша прийшла до мети п. Марешківна — 7.20, 2) Процаківна Ір. — 7.22, 3) Королівна М. — 7.28.

Треба підкреслити, що траса бігу багато ріжнилася від біжні на площі С.-Б. Організаторам бігу йшло про те, щоб соколів привчити до практичного бігу. Тому визначили цікаву, уріжноріднену трасу. Змагуни перебігали через ліс, мали доволі стрімкі підходи, на трасі було навіть кількаметрове мочарище. Біг мав тренінговий характер.

ЗМАГАННЯ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом — Бескид (Надвірна) 5:1 (1:1). Мин. неділі розіграв Пролом тов. змагання в Надвірній, виграючи високо. Ворота здобули: Якібчук 3 і Керимкевич 2. Найкраще в Проломі грав Керимкевич. Гра в першій половині нудна, без темпа, в другій прибирає на живавости. Пролом має велику перевагу і до 30 мін. стріляє чотири голі. Бескид грає покищо хаотично й за гостро; дружина мусить взятись солідно до праці, коли хоче в цьогорічних змаганнях Ц.-кл. заняти перше місце. Змагання провадив вміло п. Німкікевич.

Сокіл III — Сокіл (Богородчани) 3:3 (1:0). (Мист.). Суддя п. Світний.

Беркут (Пасічна) — Сокіл (Отинія) 2:0. (Мист.) Суддя п. Камінський.

У. С. К. — Вовчинець 3:3 (1:3). Зм. том. Суддя п. Сенчина

Б. Л.

КОПАНИЙ МЯЧ.

ЛЬВІВ. Другий Сокіл — Чувай (Перемишль) 3:0 (2:0). Змагання за мист. Окр. Ліги.

ЛЬВІВ. Сегед — Погонь 1:0 (1:0). В другому дні лат. свят виграла змагання мадярська дружина.

ЛЬВІВ. Лехія — Рекорд 3:2 (1:1). Змаг. тов.

КРАКІВ. Гарбарня — Ф. Ц. Він 2:0 (1:0).

КРАКІВ. Ф. Ц. Він — Краковія 4:0 (2:0).

КАТОВИЦІ. Рух — Фортуна (Діссельдорф) 6:1 (3:1)

ВАРШАВА. Спортклюб (Відень) — Легія 4:2 (2:1).

ПОЗНАНЬ. Варта — Б. С. Ф. 1:0 (0:0).

—o—

Нові книжки й журнали.

ГОСПОДАРСЬКО-КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Львів, неділя 21. квітня 1935. Р. XV. Ч. 16.

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 24. IV. год. 7·30 веч. „Таємне конто".

Четвер, 25. IV. год. 7·30 веч. „Таємне конто".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 24. IV. год. 7·30 веч. „Айнштайнова теорія".

Четвер, 25. IV. год. 7·30 веч. „Теорія Айнштайна".

Цирк Станєвських, площа Бема.

Середа, 24. квітня, дві вистави, початок год. 4·30 і 8·15 веч.

Четвер. 25. квітня, одна вистава. 8·15 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Авантюрниця з Тексасу" та додаток.
АПОЛЬО: „Недокінчена симфонія".
АТЛЯНТИК: „Червоний султан" (Абдуль Гамід).
ВАНДА: „Кавалькада".
ҐРАЖИНА: „Антко Поліцмайстер" (Ад. Димша).
МІРАЖ: „Нана" з Анною Стен.
МУЗА: „Мальована заслона" з Ґретою Ґарбо.
КАСІНО: „Були собі два гільтаї" (Льорель і Гарді).
КОЛІСЕЙ: „Мусиш оженитися", ревія „У нас весело".
КОПЕРНИК: „Баль у Савою" (Джіта Альпар, Ганс Ярай).
МАРУСЕНЬКА: „Жид Зіс" (Конрад Файт).
ПАКС: комедія „Його екцеленція" та та додатки.
ПАЛЯС: „Проданий голос" (Шмідт).
ПАН: „Велика парада", кольороване „Мікі Мавс".
РАЙ: „Ігумен Кордецький".
СВІТ: „Уланські обіти".
СОНЦЕ: „На позорищі" та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Московські ночі" і ревія
УТІХА: „Присмирники індіян" і ревія.
ХИМЕРА: „Розсміяні очі" (Шерлі Темпль).

Закордонне радіо.

Середа, 24. квітня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 19·20, 20·05, 22·20 Концерт, 10·00 Форт. ресіталь, **Братислава** (298,8) 19·30 Опера, **Прага** (470,2) 10·15 Сальон. музика, **Париж** (1648) 20·00 Концерт, **Берлін** (356,7) 18·00 Музика. спів, 19·20 Пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 18·00 Скрипка, форт., **Кельн** (455,9) 16·00 Камер. музика. **Будапешт** (550,5) 13·30 Форт. ресіталь, 18·05 Сальон. муз., 19·30 „Фавст" оп. Ґуноа, **Міляно** (368,6) 11·30 Тріо, 17·20 Квінтет, 21·00 „Аїда" оп. Вердія, **Рим** (420,8) 14·35, 17·05 Популярна й легка музика, 21·00 Опера.

Четвер, 25. квітня 1935.

Відень (506,8) 11·00, 13·10 Концерт, 16·50 Твори Макса Лілієнгава (муз., сп.), 20·00 Мистці віденської оперетки (муз., сп.), 21·39 Форт. ресіталь, **Кошиці** (2591) 17·20 Словацькі нар. пісні, **Прага** (470,2) 12·35 Концерт сальон. орх., 21·00 Комп. концерт Респіґія, **Париж** (1648) 12·15, Концерт (муз., сп.), **Берлін** (356,7) 10·15 Пісоньки, 16·00 Кляс. і суч. твори на форт., 16·30 Форт. твори Бетовена, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 17·30 Солісти, 20·10 Пісоньки, **Ляйпціґ** (382,2) 16·00 Домашня музика (ґіт., скр., альт.), 17·00 Концерт **Будапешт** (550,5) 18·35 Мадярські арії сп. Кальмар у супр. циг. орхестри, 21·00 Муз. пароді, **Міляно** (368,6) 11·30, 13·35 Легка й популярна музика, 17·05 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 17·05 Вок. інстр. концерт, 20·45 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Середа, 24. квітня 1935.

6·30 Раніша авдиція, 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Концерт орх., 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Екзотизм у муз. в гр. пл., 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 15·45 Концерт орхестри, 16·30 Для жінок: Про весняну моду, 16·45 Есп. мельодії з гр. пл., 17·00 Політика евр. держав після війни, 17·15 Муз.-вок. концерт, 17·50 Як повстали Татри, Старі ремесла й нова наука, 18·00 Півн. музика з гр. пл., 18·15 Веселий скеч, 18·30 Почт.-техн. скринька, 18·40 Культ. і мист. життя, 18·45 Реклям. концерт, 19·00 Легка муз. з гр. пл., 19·15 Висла від Сандомира до Пулав, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Саксофоновий дует, 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 Концерт бажань, 20·30 Трансмісія з Міляна: „Аїда" оп. Вердія. В перерві Веч. денник; Як працюємо; Фейлетон; Весняні подуви.

Четвер, 25. квітня 1935.

6·30 Раніша авдиція, 7·50 Практичні вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Для дітей: Огороднича гутірка, Великодні пісоньки, Свячене малої Басі, 12·30 Хвилинка Ґунода з гр. пл., 13·05 Полудн. денник, 13·15 Муз. казки, концерт камер. орх., 13·50 З ринку праці, 13·55 Експорт, 14·00 Гр. пл., 15·35 Біржа, 15·45 Вогонь як муз. мотив — музика з гр. пл., 16·10 Сп. ресіталь надкантора проф. Фріда, 16·30 Інфлюанс де ля пенсе фільософік сір ля літератур франсе. 16·45 Фортепіяновий ресіталь, 17·00 З гірничою лямпочкою в підземеллях Підкарпаття (репортаж зі Стебника), 17·15 Театр Уяви: Про Марґаритку та про танок із гусарами Мошинської - Янушевської, 17·50 Спорт. вістки, 18·00 Арії та пісні в супр. форт., 18·15 Конрад і світ: Етика героїзму, 18·30 Листи та програми, 18·40 Культ. і мист. життя, 18·45 Пісоньки й оперетові арії в супр. форт., 19·15 Люди праці: Шлюсар, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Форт. тріо Ґабр. Форе, 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 Турнір ревелерсів (трупи: Ерівна, Есбена, Веселої Пятки), 20·45 Веч. денник, 20·55 Мухам голодова смерть, 21·00 Концерт симф. орх. (Врага бас), 22·00 Реклям. концерт, 22·15, 23·05 Легка й танк. музика.

БІРЖА.

Гроші.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·29—5·31 зол.

Нім. марка 1·95—2·02, фр. франки 34·80—35·05, шв. франки 171·30—172·00, фунти стерлінґи 26·50—26·80, австр. шілінґи 99·50 — 101, чеські корони 21·70—22·00, рум. леви 32·50—34·00, ліри 43·00—43·75.

Золото: Долари 9·05—9·12, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·80, Корони 36·60—36·80, Рублі 46·00—47·57. 1 гр. зол. 5·92·44.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр. ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 44·50—46·25, 5 проц. дол. Б. Г. 51·50—53·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 44·00—45·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 47·00—48·50, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—53·50, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Преміївки.

Доларівки 53·00—54·50, Інвестиційна 102·00—105·00, Будівельна 44·00—46·00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 23. квітня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.	
1 кг. масла франко магазин	2·75	зол.
1 л. молока	0·16	„
1 л. сметани	0·80	„
1 к. яєць	2·40	„

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло, молоко і сметану сильна, на яйця звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 23. до 26 IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята		за 1 кг.	2·50	зол
Молоді кури	I. кл.	„	1·10	„
Старі „	„	„	0·90	„
Підгодов. індики	„	„	1·30	„
„ індички	„	„	1·50	„
Пантарки	„	„	1·50	„
Молоді голуби за пару			0·50	„

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ОПОВІСТКИ.

Порядок Богослужень Страстного тижня і Христового Воскресення у Волоській церкві. Четвер дня 25. квітня 1935. в год. 9. Служба Божа св. Василія Вел. Год. 6. веч. Страсти Г. н. Ісуса Христа. Вел. Пятниця дня 26. квітня 9. год. царські Часи. Год. 11. вечірна і обхід з Плащаницею. Год. 5. попол. Надгробна Утреня, в год. 7. веч. Псальми, які відспіває хор під орудою проф. Р. Прокоповича-Орленка. Вел. суб. 27. ц. м. в год. 9. співана Сл. Божа Василія Вел, з вечірнею. — В неділю Воскресну дня 28. ц. м. в год. 4·30 рано Надгробне, опісля Воскресна Утреня. Читані Служби Божі що години від години 6. рано почавши. Остання читана Служба Божа в год. 12. В год. 10. рано Архієрейська Служба Божа, яку відслужить Його Преосвященство Кир Никита в сослуженні Духовенства. Вечером в год. 5. вечірня. В інші дні Великодних Свят Богослуження як звичайно це є читані Служби Божі в год. 6·15, 7, 8, 9 і 12. Співана Служба о год. 10. 1—2

Суд Чести, що відбувся у Львові дня 19. IV. 1935 р. в годині 13-ій в справі П. Михайла Винника проти П. Б. Заплітного рішив, що непорозуміння між обома сторонами спричинив П. С. Заблоцький, якого поступовання Суд Чести осудив як нечесне. — **М. Бадлюк, О. Винник, інж. Л. Яцкевич.** 1935

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Продам віллю — 6 кімнат з кухнею і 2 кімнати на піддаші зараз. Зголошуватися: інж. Володимир Дутка, Глухowського ч. 46. Станиславів. 1402 4—10

Особа в середньому віці, вміє прати і варити та всю домашню працю, шукає заняття місцевість байдужа. Адміністрація для М. П.

УПРАВА

Товариства взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР" у Львові

повідомляє, що XLI. Звичайні Загальні Збори відбудуться в четвер, 30. травня 1935 в год. 10-тій рано у власній салі Товариства у Львові, при вул. Руській ч. 20 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу XL. Загальних Зборів з дня 24. травня 1934.
3) Звіт Управи з діяльности і замкнення рахунків за XL. адміністраційний рік (1933):
   а) Відділу обезпечень від огню,
   б) Відділу обезпечень від крадежі з вломом.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на затвердження біллянсу і рахунку зисків і страт та на уділення абсолюторії Управі за XLII. адміністраційний рік (1934).
5) Внесення Надзірної Ради в справі:
   а) покриття біллянсового недобору Відділу обезпечень від огню.
   б) ужиття надвишки Відділу обезпечень від крадежі з вломом.
6) Вибори:
   а) 4 членів Надзірної Ради на три роки (§ 34. статута),
   б) 3 заступників членів Надзірної Ради на один рік (§ 35. (статута).
7) Означення винагороди для членів Надзірної Ради (§ 32. т. 5. (статута).
8) Інтерпеляції членів.

До повищого порядку нарад може 1/5 частина представників зголосити додаткові справи, які мали би бути поміщені на деннім порядку нарад, одначе таке жадання помістити окремі справи на порядку дня треба зголосити Управі Товариства не пізніше як на 14 днів перед речинцем Загальних Зборів.

XXXVII. Звичайні Загальні Збори

КООПЕРАТИВНОГО БАНКУ „ДНІСТЕР"

ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ПОРУКОЮ У ЛЬВОВІ

відбудуться в четвер, 30. травня 1935. в год. 4-тій пополудне в салі Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові при вул. Руській ч. 20. з таким порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з XXXVI. Звичайних Загальних Зборів з 24. травня 1934.
2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з діяльности і замкнення рахунків за XXXIX. адміністраційний рік (1934).
3) Звіт Ревізійного Союзу Українських Кооператив з переведеної ревізії.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на уділення абсолюторії Управі Товариства за XXXIX. адміністраційний рік (1934).
5) Внесення Надзірної Ради:
   а) в справі розділу зиску за рік 1934. в квоті зол. 21.650·52;
   б) в справі визначення найвищої квоти кредиту, яку може Товариство уділити одному членові;
   в) в справі визначення найвищої суми зобовязань Товариства;
   г) в справі буджету на рік 1935.
   д) в справі зміни §§ 3. 19, 28, 33 і 36 статута.
6) Інтерпеляції членів.

На випадок якби в означеній вище годині не явилося достаточна скількість членів вимагана до правосильности рішень (§ 32. уст. 2. стат.), відбудуться того самого дня в год. 5. попол. в тій самій салі і з тим самим порядком нарад другі Загальні Збори, які рішатимуть правосильно без огляду на число присутніх членів.

НАДЗІРНА РАДА:
о. Алексій Пясецький
заст. предсідника.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.